

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-37/2014-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, mr.sc. Ivica Kujundžića i Arme Vagner Popović, članova vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja mr.sc. P. M. R. iz Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, klasa: UP/II-008-04/13-01/302, urbroj: 401-01/02-14-05 od 18. veljače 2014., radi prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 4. lipnja 2014.

p r e s u d i o j e

Tužbeni zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena zbog neodlučivanja Vlade Republike Hrvatske o njegovom zahtjevu za pristup informacijama.

Tužitelj u tužbi protiv osporenog rješenja navodi kako je sav materijal sa sjednica Vlade Republike Hrvatske grupiran kronološki, prema nadnevcima kada je Vlada zasjedala. U postupcima ocjene ustavnosti, odnosno ocjene ustavnosti i zakonitosti, Ustavni sud u pravilu traži Vladino očitovanje. Vlada to očitovanje sastavlja na osnovi očitovanja svojih resora, objedinjuje, razmatra na stručnim radnim skupinama, koordinacijama, užem kabinetu, utvrđuje na Vladinoj sjednici te dostavlja Ustavnom sudu. Takva očitovanja prema Ustavnom sudu Vlada utvrđuje na svojim zatvorenim sjednicama uz pravno obrazloženje da ne objavljuje isprave iz postupka koji je u tijeku i s političkim razlogom da pretrpi što manju štetu ako njezino očitovanje bude neodrživo. Tu praksu kao takvu tužitelj nije osporio. Nastavno u tužbi tužitelj nabroja službena priopćenja Vlade objavljena na njejoj internetskoj stranici te navodi kako niti od Vlade, niti od tuženika nije dobio informaciju u kojoj rubrici, na kojoj podstranici ili pod kojim zajedničkim nazivnikom je moguće pronaći ili pretraživati ta očitovanja Vlade Ustavnom sudu kad budu objavljena, nakon donošenja ustavnosudske odluke o njima. Naime, nakon što Ustavni sud donese odluke o tim predmetima, Vlada ne objavi da je, kada i gdje objavila pojedino očitovanje. Dalje u tužbi tužitelj citira odredbe Ustava Republike Hrvatske, zaključujući kako mu je uskraćeno pravo na pristup traženim informacijama, bez ikakve osnove i suvislog obrazloženja. Tvrdi da je temeljem svog zahtjeva dobio formalnu obavijest u kojoj nije sadržan odgovor na zahtjev koji je postavio, a niti je njegova žalba sadržajno razmotrena, niti su ocijenjeni njezini navodi, a što je sve suprotno Ustavu Republike

Hrvatske. Nadalje, niti prvostupanjsko tijelo a ni tuženik nisu ozbiljno razmotrili njegov zahtjev za pristup informacijama od 7. kolovoza 2013., kada je petit postavio alternativno, ili da mu Vlada proslijedi poveznice na ona očitovanja koja su objavljena ili da ih na korist svih tražitelja informacija objavi na lako pretraživ način. Tuženik je u osporenom rješenju posve zanemario da je tužitelj tražio dostavu (elektroničkom poštom) poveznice na sva Vladina očitovanja Ustavnom sudu koja su u međuvremenu objavljena i o tom se uopće nije očitovao, a tužiteljev alternativni zahtjev proglasio je nedopuštenim. Pri tomu tužitelj ukazuje kako je ustaljena sudska praksa da neocjenjivanje žalbenih navoda rezultira bitnom povredom postupka, pozivajući se na konkretne odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske i Upravnog suda Republike Hrvatske. Na kraju tužitelj navodi kako je činjenično stanje spisa predmeta toliko jasno i počinjeni propusti upravnih tijela tako bjelodani da nije nužno provoditi usmenu raspravu, na čijem održavanju ne inzistira, ali moli da mu se dostave odgovori na tužbu tuženika i zainteresirane stranke te da mu se ostavi vremena za očitovanje po istima. Ukoliko Sud to bude smatrao potrebnim, tužitelj je spreman odazvati se na raspravu. Slijedom svega iznesenog tužitelj predlaže Sudu da, nakon pribavljanja odgovora na tužbu i njegove replike na iste, izvede dokaz čitanjem spisa i donese presudu kojom prihvaća tužbeni zahtjev, poništava rješenje Povjerenika za informiranje od 29. studenog 2013. te naloži Vladi Republike Hrvatske da u roku od 15 dana od primitka ove presude tužitelju dostavi poveznice na sve objavljene Vladine isprave upućene Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Tuženik u odgovoru na tužbu smatra tužbene navode neosnovanim, pri čemu u bitnom ističe kako je tužitelj podnio zahtjev za pristup informacijama dana 7. kolovoza 2013. godine, a Vlada Republike Hrvatske, putem službenika za informiranje, elektroničkom porukom dana 22. kolovoza 2013. dostavila tužitelju obavijest o dostupnosti traženih informacija, dostavljenim poveznicama, na internetskoj stranici Vlade Republike Hrvatske. U obrazloženju osporenog rješenja tužitelju je dodatno pojašnjena razlika između ostvarivanja prava na pristup informacijama putem podnošenja zahtjeva za pristup informacijama i redovitog objavljivanja informacija ili proaktivne objave informacija, slijedom čega tuženik ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja i predlaže Sudu da odbije tužitelja s njegovim zahtjevom.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.), odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju, koji se na isti očitovao navodeći da ustraje na činjenici da se Vladina očitovanja Ustavnom sudu uporno skrivaju od javnosti, da nisu dostupna ni pretraživa te da time Vlada krši svoje precizne obveze otvorenosti i javnosti rada iz Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13.).

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama zahtjeva iz tužbe, Sud nalazi da time što je odbio žalbu, tuženik nije povrijedio zakon na štetu tužitelja. Pri tomu je tuženik za svoju odluku dao valjane, pravno relevantne razloge, koje prihvaća i ovaj Sud u cijelosti, jer su utemeljeni na podacima sveza spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

Naime, odredbom članka 23. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da tijelo javne vlasti ne donosi rješenje o zahtjevu kad obavještava korisnika da je informacija javno objavljena.

Iz podataka sveza spisa proizlazi da je tužitelj elektroničkom poštom dana 7. kolovoza 2013. zatražio od Vlade Republike Hrvatske, ovdje zainteresirane osobe, informacije – poveznice na kojima su preglediva očitovanja koja ista dostavlja Ustavnom sudu Republike Hrvatske u postupcima pokrenutim radi ocjene ustavnosti i zakonitosti pojedinih zakona i drugih propisa. Dopisom od 22. kolovoza 2013. godine, zainteresirana osoba je obavijestila tužitelja na kojoj su internetskoj stranici objavljene odluke i dokumenti te audio zapis s otvorenog dijela sjednica Vlade, kao i na kojoj su poveznici isti akti dostupni.

Dakle, iz navedenog slijedi da je tijelo javne vlasti postupilo sukladno naprijed citiranoj

zakonskoj odredbi, jer je tužitelja obavijestilo o dostupnosti traženih informacija, kako to osnovano navodi i tuženik u osporenom rješenju.

Pri tomu tuženik pravilno ukazuje i na odredbu članka 5. stavka 1. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama, prema kojoj pravo na pristup informacijama obuhvaća pravo korisnika na traženje i dobivanje informacije kao i obvezu tijela javne vlasti da omogući pristup zatraženoj informaciji, odnosno da objavljuje informacije neovisno o postavljenom zahtjevu kada takvo objavljivanje proizlazi iz obveze određene zakonom ili drugim propisom.

Naime, tijelo javne vlasti nema obvezu grupirati podatke koje posjeduje po vrsti ili nekom drugom kriteriju, nego je dužno samo omogućiti pristup određenoj, već gotovoj i postojećoj informaciji ili istu objaviti, a što je ovdje i učinjeno. Stoga, tužiteljevo traženje da Vlada RH sama grupira na pretražljiv način sve objavljene isprave upućene Ustavnom sudu RH, i po ocjeni ovog Suda, izlazi izvan okvira rješavanja na koje tijelo javne vlasti obvezuje Zakon o pravu na pristup informacijama, što je već pravilno zaključio i tuženik u osporenom rješenju.

Radi navedenog, Sud nije našao osnove osporeno rješenje, uz obrazloženje kakvo je njime dato, ocijeniti nezakonitim.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 4. lipnja 2014.

Zapisničarka
Ljerka Morović Pavić, v.r.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić, v.r.